

skyttelse; b) at overvaage Gennemførelsen og Anvendelsen af Reglerne om Flygtninges retslige Stilling, saaledes som denne særlig er defineret i Konventionerne af 28. Oktober 1933 (om Flygtninges internationale Stilling i retlig. Henseende) og 10. Februar 1938 (vedrørende Flygtninge fra Tyskland, jfr. nedenfor); c) at lette Tilvejebringelsen af Ensartethed indenfor det humanitære Hjælpearbejde, og d) at understøtte Initiativ fra Regeringers eller Privates Side med Hensyn til Flygtninges Udvandring og endelige Bosættelse. — Den nye Højkommissær skal holde sig i Kontakt med de interesserede Regeringer og kan ligeledes træde i Forbindelse med private Flygtningeorganisationer. Forsamlingen udnævnte Englænderen *Sir Herbert Emerson* til Folkeforbundets Højkommissær for Flygtninge for et Tidsrum af 5 Aar fra 1. Januar 1939 at regne; han vil have Sæde i London. I den paa-gældende Forsamlingsresolution (se nedenfor) bestemtes, at Folkeforbundets Tilskud — for 1939 Schw.-Frcs. 224.500 — udelukkende skal anvendes til Dækning af Højkommissærens administrative Udgifter og ikke maa anvendes direkte til Bistand for eller Bosættelse af Flygtninge.

c) Paa Initiativ af *De Forenede Staters* Regering afholdtes der i Juli 1938 i *Evian* en Konference om Nedsættelse af et *internationalt Regeringsudvalg* til Fremme af *Udvandring af politiske Flygtninge fra Tyskland* (derunder Østrig). Paa denne Konference var i alt 32 Lande repræsenteret, deriblandt næsten alle amerikanske Stater. Fra Europa deltog bl. a. *England, Frankrig, Danmark, Norge, Sverige, Schweiz, Holland* og *Belgien*. Af de paa denne Konference fremsatte Udtalelser fremgik det, at der er visse Muligheder til Stede for, at forskellige oversøiske Lande vil kunne aabne Adgang for de nævnte Kategorier Flygtninge. I August 1938 nedsattes det paa-gældende Regeringsudvalg i *London*. Delegeretforsamlingen i 1938 bestemte, at Folkeforbundets nye Højkommissær skal holde sig i Forbindelse med det nævnte Regeringsudvalg.

Forelagte Lovforslag m. m.

d) I Februar 1938 afholdtes i Genève en Regeringskonference, hvis Resultat blev en Konvention om en *juridisk Statut for Flygtninge fra Tyskland*, som den 10. Februar 1938 undertegnedes af Repræsentanterne for 7 Regeringer, nemlig *Belgien, Storbritannien, Danmark, Frankrig, Holland, Norge* og *Spanien*. Denne Konvention forbinder Reglerne i den midlertidige Overenskomst af 4. Juli 1936 angaaende juridisk Statut for Flygtninge fra Tyskland med Bestemmelserne i Konventionen af 28. Oktober 1933 om Flygtninges internationale Retsstilling, hvilke Overenskomster begge er traadt i Kraft for Danmarks Vedkommende. Ligesom Overenskomsten af 1936, indeholder Konventionen af 1938 en nærmere Bestemmelse af Begrebet „politisk Flygtning“, Regler om Udstedelse og Fornyelse af Identitetscertifikater, om Udvisning og Tilbagevisning af saadanne Flygtninge, samt om deres personlige Retsstilling. Herudover findes der, ligesom i Konventionen af 1933, Bestemmelser vedrørende Flygtninges Adgang til Arbejde, offentlig Understøttelse og Undervisning.

Den danske Regering har ved Undertegnelsen af den nye Konvention taget Forbehold dels saaledes, at Konventionen ikke omfatter Grønland, dels med Hensyn til Art. 9 om Arbejdstilladelse for Flygtninge og Art. 17, hvorefter Nydelsen af særlige Rettigheder og Fordelen af særlige Begunstigelser, som paa Betingelse af Gensidighed indrømmes Udlændinge, ikke skal nægtes Flygtninge i Mangel af saadan Gensidighed.

Konventionen af 10. Februar 1938 skal ifølge sin Artikel 20 ratificeres. Justitsministeriet har om dette Spørgsmaal udtalt, at man intet har at erindre imod, at Danmark ratificerer Konventionen med de ved Undertegnelsen tagne Forbehold, idet Ministeriet dog har anmodet om, at der drages Omsorg for, at det ved Ratifikationen ved et Forbehold eller paa anden Maade utvetydigt fastslaas, at Personer, der paa Grund af almindelige borgerlige Forbrydelser ikke nyder den tyske Regerings Beskyttelse, ikke omfattes af Konventionen.